

Selskab skulde underkaste sig et Mars Opsigelse, er det piensynligt, og den ærede Landssthingsmand antydede det ogsaa, at saa maatte man sikke Selskabet, holde det stadesløst for de Tab, det kunde komme til at lide ved kun at have havt Banerne i Drift i den korte Tid istedet for den Tid, der nu er beregnet. Saadan Skadesløsholdelse kunde ydes f. Ex. under Form af en forhøiet Rentegaranti. Men efter alle de Udtalelser, som her ere faldne om Rentegarantien for 4 pCt., forekommer det mig at være overmaade dristigt at formode, at en høiere Rentegaranti skulde findes antagelig. En saadan Sikkerhed kunde ogsaa gives ved en ligefrem, bestemt Erstatningssum i Tilfælde af Opsigelse. Derfom imidlertid en saadan Erstatning skulde have Noget at bethede for Selskabet, maatte den i sig selv være meget betydelig, og jeg skulde tvivle om, at Representationen vilde give sit Samtykke til, at Staten forpligtede sig til at udrede en saadan eventuel Godtgjørelse. Derfom det ærede Udvalg til mig stiller bestemte Forlangender eller til mig udtaler et bestemt Dnsse om, at det eller det Punkt i den oprindelig indgaaede Overeenskomst maatte kunne ændres, da skal det naturligviis være mig meget om at gjøre at søge at opnaae, at det sjællandske Selskab gaaer ind derpaa, forsaavidt jeg erkjender det for at være en fornuftig Endring; men jeg vil forud erklære, at saafremt det ærede Udvalg ikke samtidigt maatte bemyndige mig til at byde et Bederlag, vilde jeg gaae til en saadan Forhandling uden noget som helst Haab om, at det vil kunne lykkes; og Alt, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavn (David) nylig udtalte, synes ogsaa at bestyrke dette; idetmindste forstod jeg ham saaledes, at han antog, at et absolut Afslag kunde ikke opnaaes, men at en Ombytning i Billaarene kunde det nok være muligt at opnaae.

Melchior: Det har glædet mig af den ærede Indenrigsminister at høre, at der fra Finantsernes Side ikke vil være Noget til Hinder for, eller at det ikke vil stille sig meget ugunstigere for Finantserne at gaae ind paa det Forslag, der her foreligger, end at overdrage Driften til det sjællandske Jernbanesel-

skab. Jeg maa nu rigtig nok sige, at jeg opfattede det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) anderledes end den ærede Indenrigsminister; idet jeg i hans Udtalelse troede at see, at der muligviis vilde kunne opnaaes billigere Billaar hos det sjællandske Jernbaneselskab. Jeg kan være meget enig med den ærede Minister i, at man paa et tidligere Stadium af Sagen kan have faaet et levende Indtryk af, at der ikke kunde opnaaes billigere Billaar; men efterat nu Sagen er bleven forhandlet her, kunde det vel tænkes, at det sjællandske Jernbaneselskab vilde stille sig noget anderledes til den. Det er netop Forbelen af Concurrance, som allerede nu viser sin Virkning; Udsigten til, at hele Sagen maastee ikke kommer i det sjællandske Selskabs Hænder, forekommer mig at forandre Sagens Stilling. Ved første Behandling af denne Sag her i Salen fik ogsaa jeg ved at høre de Ytringer, som fremkom fra det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David), som naturligviis meget nøie maa kjende Selskabets Forestillinger om denne Sag, det Indtryk, at, hvis man ikke gik ind paa Uopsigelighe i 15 Aar, vilde det neppe kunne tænkes, at det sjællandske Jernbaneselskab vilde gaae ind paa Sagen. Der var ogsaa den Gang Tale om Rentegaranti, men efter de Udtalelser, der ere faldne her i Dag, troer jeg, at der er Mulighed for, at det sjællandske Selskab vil gaae ind saavel paa den korte Opsigelsesfrist som paa at renoncere paa Rentegarantien; det kommer vistnok Altsammen af, at der nu er Udsigt til, at Sagen muligen kommer i andre Hænder, og jeg kan ikke andet end deri see et Bedviis for, at Concurrancen i det Hele er nyttig. Det forekommer mig, at Staten ligeoverfor det sjællandske Jernbaneselskab vil være noget anderledes stillet end ligeoverfor det nuværende danske Driftselskab. Dette er jo ganske vist ligesom hiint et Actieselskab, der kun kan drive Banerne i Jhen og Sjælland under Statens Control, men Staten vil dog ikke have det Herredømme over Banerne, som naar det sjællandske Selskab kom til at drive dem, og det skulde da aldeles ikke undre mig, om den Fremtid ikke var saa fjern, hvor det blev et almindeligt gennemført Princip i Europa, at alle Baner drives af Regje-